

Sygn. akt IX U 913/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. (J. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanego J. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w R.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 maja 2017 r. Nr 298 znak: OU340000/D/2017-002760/001

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. K. jako pracownik u płatnika składek J. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 17.10.2016r do 31.01.2017r

Sędzia:

Sygn. akt IX U 913/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący J. K. jako pracownik u płatnika składek J. P. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 17.10.2016r. do 31.01.2017r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia

w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony był zatrudniony w sklepie pszczelarskim prowadzonym przez zainteresowanego J. P. w okresie do 17.10.2016r do 31.01.2017r. Początkowo na podstawie umowy na okres próbny 3 miesiące, a następnie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku sprzedawcy w 1/4 wymiaru czasu pracy z wynagrodzeniem minimalnym. Zainteresowany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie warsztatu stolarskiego. W połowie 2016 roku poszerzył działalność o sklep pszczelarski. Ubezpieczony wcześniej prowadził pasiekę i hodował pszczoły. Poznał zainteresowanego kiedy zaczął chodzić do jego sklepu pszczelarskiego jako klient. Dowiedział się, że poszukuje pracownika do obsługi sklepu z ogłoszenia, które wisiało przed sklepem. Po przeprowadzeniu rozmowy strony zawarły umowę o pracę. Praca ubezpieczonego polega na obsłudze klientów sklepu, dbaniu o porządek w sklepie, w razie konieczności na zgłaszaniu zamówienia na dany towar. W wolnych chwilach ubezpieczony wykonywał również prace porządkowe. Miejscem jego pracy w zasadzie był sklep, który oddalony jest od stolarni o okoli 10 m. Sklep otwarty był od 8.00 - 12.00. Ubezpieczony pracował w godzinach otwarcia sklepu, 2 razy w tygodniu na ogół były to poniedziałki i wtorki. Zainteresowany wydawał mu polecenia żeby przeliczył towar w sklepie, poukładania na półkach, zwłaszcza po dostawie towaru. W wolnych chwilach pomagał w warsztacie przy montażu ramek. W warsztacie pracował zainteresowany oraz drugi stolarz. Przed zatrudnieniem ubezpieczonego to oni obsługiwali klientów sklepu, lecz dezorganizowało im to pracę. Obecnie prowadzeniem sklepu zajmuje się syn zainteresowanego.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, zeznań zainteresowanego J. P., świadków P. L. i M. K. oraz ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 19.12.2017r. minuty od 00:04:05 do 01:46:35).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu J. K. ubezpieczeniom społecznym w tytułu zatrudnienia u J. P., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonego, zainteresowanego oraz świadków, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia